

מ"ת 36656/04/20 - מדינת ישראל נגד נסים נאור סוכר, יותם הררי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 36656-04-20 מדינת ישראל נ' סוכר(עציר) ואח'

לפני כבוד השופטת שלומית בן יצחק
המבקשת: מדינת ישראל
נגד

המשיבים: 1. נסים נאור סוכר (עציר)
2. יותם הררי (עציר)

החלטה בעניין המשיב 2

לפני בקשה להארכת מעצרו של המשיב 2 (להלן, בהחלטה זו: "המשיב") עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו, וזאת בזיקה לכתב אישום שהוגש כנגדו המייחס לו, יחד עם המשיב 1, גידול סמים מסוג קנבוס, בשווי של כשלושה מיליון ₪.

רקע, עובדות כתב האישום והשתלשלות ההליך

כתב האישום

עמוד 1

1. כנגד המשיב הוגש ביום 28.4.2020, כתב אישום המייחס לו, יחד עם אחר בשם נסים נאור סוכר (להלן: "המשיב הנוסף"; "נאור"; "סוכר"), עבירה של גידול סם מסוכן מסוג קנבוס, לפי סעיפים 6 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973 (להלן: "פקודת הסמים").

2. **על-פי עובדות האישום הראשון**, ביום 26.6.2019, שכרו המשיבים, בעצמם או יחד עם אחרים, מחסן ששטחו 500 מ"ר, הממוקם במושב זיתון, מאדם בשם אברהם דבוש (להלן, בהתאמה: "המחסן"; "דבוש") וזאת תמורת דמי שכירות חודשיים בסך 17,000 ₪ בתוספת מע"מ. נטען, כי בתקופה שבין התאריך הנקוב לעיל לבין חודש פברואר 2020 הכינו המשיבים תשתית לגידול קנבוס בהיקף ניכר, ובין היתר הצטיידו, לשם גידול כאמור, בצינורות השקיה, טפטפות, 'פלטות' בידוד, דשנים, מאגרי מים וסלסלות לייבוש פרחי הקנבוס. נטען, כי במחסן גודלו כ-350 שתילים, וכי שווי הסמים שניתן להפיק מהם הוא כשלושה מיליון ₪.

3. **על-פי עובדות האישום השני**, שאינו מיוחס למשיב, הואשם המשיב הנוסף, בעבירות רבות של סחיטה באיומים, לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"). בתמצית ייאמר כי י.ת. (להלן: "המתלונן"), המוכר למשיב, אך לא לסוכר, ובית-עסקו סמוך למחסן, נחשד בגניבת הסמים שגודלו שם. כתב האישום מצייין, כי על מנת להשיב לידי את תמורת הסמים, איים סוכר על א.ת., בעצמו או באמצעות אחרים, מספר פעמים, ובין היתר נטען כי ביום 9.2.2020 הגיע לבית המתלונן, מלווה במספר אופנוענים, על מנת להפחידו. כתב האישום מוסיף ומתאר את מעורבותם של גורמים עבריינים, מטעמו של סוכר, חלקם מטעמו של המתלונן, בבירור אשמת המתלונן בגניבה, לרבות עריכת בדיקות פוליגרף במסגרתן נדרש לעניין זה. נטען, בנוסף, כי במהלך תקופה, העביר סוכר מסרים מאיימים ודרישות כספיות למתלונן לפצותו בשל הגניבה, וזאת באמצעות א.ז., חברם המשותף (להלן: "א.ז."). על כך יפורט עוד בהמשך הדברים.

4. המשיב מוזכר רק בחלקו הראשון של אישום זה, ונטען, כי ביום 6.2.2020 (שלושה ימים עובר להגעת האופנוענים לבית המתלונן) נכנס, יחד עם אחר, לבית עסקו של המתלונן, ללא קבלת רשותו, שם צפה במצלמות האבטחה, על מנת לברר את זהותם של מבצעי הגניבה ואת מעורבותם של המתלונן ובן דודו, א.ת., שעבד עימו בעסק (להלן: "א.ת."). נטען עוד, כי כאשר נודע למתלונן על כניסתו של המשיב לבית העסק, התעמת איתו, ואז הבין ממנו כי סוכר חושד בו בגניבת הסמים. למשיב אין אזכור נוסף בהמשך התיאור העובדתי, אך ייאמר כבר כעת, כי חומר הראיות מצביע על כך שגם למשיב נערכה בדיקת פוליגרף בנוגע "לגניבת הסחורה" (הבדיקה השלישית; סעיף 20 לעובדות האישום השני).

הליכי המעצר

5. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה אף בקשה למעצרו של המשיבים עד תום ההליכים. מעצרו של השניים הוארך עד החלטה אחרת. בקשתו של ב"כ המשיב לשחררו, עוד באותו היום, בתנאים מגבילים, נדחתה והמשך הדיון נקבע ליום 12.5.20.

6. בפתח דיון זה טען בא כוחו של המשיב להיעדרן המוחלט של ראיות לכאורה למיוחס למשיב, ובעיקר ביסס טענותיו על אי-תפיסת סמים במחסן, ועל כך שמעורבותו של מרשו התמצתה בתיווך עסקת השכירות בין דבוש לבין האדם החתום על חוזה השכירות, ישראל סעדון (להלן: "סעדון"). סעדון לא נחקר, ועלה במהלך הדיון כי עזב את ישראל ביום 10.3.2020. בא כוח המבקשת, מצידו, הפנה לחומרי החקירה, לעדות המתלונן, א.ז., דבוש ותצלומי המחסן, והדגיש, כי מצרף הראיות העומד כנגד המשיב עונה על דרישות הדין בנוגע לרף הנדרש בשלב זה של בחינת הראיות. לאחר שנשמעו בהרחבה טיעוני הצדדים, נדחה הדיון לשם עיון בתיקי החקירה והכרעה בשאלת הראיות.

דיון והכרעה

7. בעת הדרשות לשאלת קיומן של ראיות לכאורה יש לבחון האם קיים סיכוי סביר להרשעה, ובמילים אחרות: האם, במבט צופה פני עתיד, ככל שיצלחו חומרי החקירה שבתיק את "כור ההיתוך" של ההליך הפלילי, טמון בהם את הפוטנציאל להביא להרשעת הנאשם במיוחס לו (בש"פ 6927/19 גרגאוי נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (14.11.2019)).

8. עיינתי בתיק החקירה ושקלתי טענות הצדדים ולאחר עיון ושקילה כאמור, אני סבורה כי ניתן לקבוע תשתית ראייתית לכאורית המסבכת את המשיב ממשית במיוחד לו, וכי קיים סיכוי סביר לכך, שעבודה, במסגרת התיק העיקרי, יביא להרשעתו בעבירת גידול הסמים במחסן, בצוותא עם המשיב הנוסף.

9. לא הייתה מחלוקת כי אין עדויות ישירות הקושרות את המשיב לגידול הסמים המיוחד לו באישום הראשון. לטענת המבקשת, התשתית הראייתית היא נסיבתית, ונסמכת על מספר נתונים שצירופם זה לזה מוביל למסקנה בדבר אשמו של המשיב.

10. על-פי הפסיקה הנוהגת, המודל הרצוי לבחינת דיוותן של ראיות נסיבתיות הוא "המבחן התלת-שלבי". לפי מבחן זה, בשלב הראשון יש לבחון את מהימנות הראיה הנסיבתית כדי לקבוע אם ניתן להתבסס עליה ולהשית עליה ממצא עובדתי; בשלב השני יש לבחון האם התמונה הכוללת העולה מצבר הראיות הנסיבתיות די בה כדי להרשיע את הנאשם בביצוע העבירה; בשלב השלישי מועבר הנטל אל הנאשם להציע הסבר סביר חלופי לצבר הראיות הנסיבתיות (ע"פ 9372/03 פון וייזל נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(1) 745, 753-754 (2004)). אעיר, כי הוצע בפסיקת בית המשפט העליון מודל אחר, דו שלבי, לפיו מרכז הכובד הוא בחינה האם התרחיש המרשיע את הנאשם הוא התרחיש היחיד האפשרי, מבלי התמקדות בגרסתו או בהעדרה של גרסה כאמור (ע"פ 6392/13 מדינת ישראל נ' קריאף (21.1.2015)), אך מבחן זה נותר "כצריך עיון" (ראו: ע"פ 8328/17 ג'בר נ' מדינת ישראל (28.7.2019); ע"פ 210/19 זהר נ' מדינת ישראל (17.02.2020)).

11. בלב המחלוקת שני נושאים עיקריים שיש להכריע בהם: האחד: האם במחסן אכן גודלו סמים (בהיקף שנטען לו בכתב האישום, שווי של כשלושה מיליון ₪). ככל שהתשובה לשאלה זו תהא חיובית, יש לפנות לעניין השני: האם המשיב הוא שגידלם (יחד עם המשיב האחר)?

השאלה הראשונה - האם קיימות ראיות לכאורה לכך שבמחסן גודלו סמים?

12. כאמור לעיל, למשיב מיוחסת רק עבירת גידול הסם, ולא השתתפות במעשי הסחיטה המיוחסים למשיב הנוסף. אלא שלא ניתן לנתק בין שני האישומים, הקשורים זה לזה בקשר סיבתי הדוק. ההפרדה אותה ביקש בא כוחו של המשיב, שטען להיעדר קשר בין האישומים, היא מלאכותית ולא ניתן לקבלה. הזיקה שבין גידול הסמים לבין מעשי הסחיטה הנטענים מובהקת, והיא מהותית וראייתית כאחד.

אשר למהות, עילת הסחיטה היא גניבתה הנטענת של תכולת המחסן - סמים מסוג קנבוס בהיקף נרחב ובשווי רב.

אשר לאופיין הראייתי של הקשר, מהעדויות והמסמכים הנוגעים למסכת הסחיטה והאישומים שחוזה המתלונן, עולה חיזוק של ממש לטענות המאשימה לא רק בנוגע לתכולת המחסן, אלא גם למעורבותו של המשיב בעבירת הסמים המיוחסת לו. משכך, תבוא התייחסות נרחבת גם לגרסת המתלונן ו-א.ז גם בהקשר אירועי הסחיטה.

13. טרם הדרשות לחומרי החקירה, אעיר, כי מרבית המעורבים, לרבות אלה עליהם מבקשת המאשימה להסתמך, אינם בהכרח אנשים נורמטיביים, ומעבר לכך לחלקם, לרבות למתלונן, אינטרס ממשי בכל הנוגע לשאלת זהותו של גונב תכולת המחסן. אף כי, כידוע, בשלב בחינת קיומן של ראיות לכאורה ומשקלן, בית המשפט אינו נדרש לשאלת מהימנות העדים (בש"פ 7362/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (01.12.2015)), נתתי דעתי גם למורכבות זו במסגרת שקילת עצמת הראיות.

גרסת המתלונן

אירועי הסחיטה

14. המתלונן פנה למשטרת ישראל ביום 18.3.2020, בחקירתו זו, מסומנת 1, שגבייתה סמוך לאחר חצות, מסר כי הושלך רימון על ביתו (ובהמשך אף סיפר כי ירו על ביתו). המתלונן סיפר, כי אף שהיו מקרים בעבר - "כזה לא היה".

עוד ציין כי ביום 9.2.2020, בשעות הערב הגיעו אופנוענים לביתו ו-"עשו רעש". לדבריו: "לפני חודש היה מקרה של מחסן... והוא נפרץ וגנבו להם וחשבו שזה אני... והיה לי גם הבעלים של המחסן פגישות ושיחות ואני פתרתי את זה מולם ככה אני חושב בכלל...".

15. בהודעה נוספת, מסומנת 4, שנגבתה ממנו לאחר מספר שעות, מסר המתלונן כי העניין החל עת הגיע למשרדו ביום 8.2.2020, וגילה מכשיר פלאפון שאינו מוכר לו, ובו: "סמס של קללות" (בהודעתו מיום 22.3.2020, מסומנת 5, מסר כי השליך מכשיר זה; ראו שם, ש' 80; ראו גם דברי עובד במקום, ב.ו., הודעה מסומנת 59, ש' 132-133). בדיקת מצלמות האבטחה העלתה כי המשיב, אותו הוא מכיר מספר שנים, נכנס למקום, יומיים קודם לכן, ונצפה "מתעסק עם המצלמות של המחשב".

16. לדבריו, "שיחק אותה גנגסטר" והגיע לבית המשיב, עם דוד ותומר, אחים לבית ברכה (המתלונן ציין כי: "פה עשיתי טעות, אני חושב, במקום לפנות למטרה"). אז אמר לו המשיב: "שיש בעיה עם אנשים חזקים שמעורבים באיזה מעבדת סמים אצל אברהם דבוש ששוויה 4 מיליון שקל ושגנבו משם את כל הסחורה". המתלונן קילל, ואז מסר המשיב לדוד ברכה, כי מדובר בנאור סוכר (ראו דברי המתלונן בהודעה מאוחרת יותר, מיום 13.4.2020, ש' 27-28). כן אמר לו המשיב, כי שמע מסוכר, כי המתלונן אחראי לגניבה, ועל כן הגיע לעסק שלו "לבדוק את המצלמות ולראות אם אני גנבתי את זה" (ראו שם, תחילת עמ' 2).

17. למחרת קיבל טלפון מאיים מאדם שהזדהה כנאור סוכר, וטען כי המתלונן התעסק עם "השותפים" שלו. יוער, כי מתמלול חלקי של הודעה שמסר המתלונן ביום 29.3.2020 (מסומן 59) עולה כי המתלונן מסר שסוכר דרש ממנו להגיע ל-"חולות ראשון", איים, כי שם "יזיין אותו" וטען: "אתה איימת על השותף שלי" (ראו שם, עמ' 3).

18. המתלונן גולל, בהמשך דבריו, את השתלשלות העניינים המתוארת באישום השני, לרבות הגעתם של אופנוענים לביתו, למחרת השיחה עם המשיב ובסמוך לאיומים שהשמיע סוכר, המפגשים עם סוכר ודרישתו של זה כי המתלונן יבצע בדיקות פוליגרף לשם הוכחת אי-מעורבותו בגניבת הסם, ניסיונותיו להסתייע בגורמים עבריינים אחרים, על מנת להגן על עצמו, עזיבת משפחתו את ביתם וחששו לחייו. אשר למשיב, ציין כי לאחר הפוליגרף "פתאום נעלם", על אף שהיו חברים. המתלונן מסר, כי לא היה מודע לגידול הסמים במחסן וממילא, לא היה מעורב בגניבתם.

19. בהודעתו העוקבת, מיום 22.3.2020, מסומנת 5, חזר המתלונן על דבריו שלעיל, והוסיף עליהם. בין היתר ציין, כי בעת הפריצה לעסקו נלווה למשיב אדם אחר, בו נפגש לאחר מכן, בעת עריכות בדיקות הפוליגרף (מחומר הראיות עולה כי מדובר בג'יג'רמו וינשטין מקלין, המכונה אורי; ראו הודעתו של זה, המסומנת 19, ש.ב.). עוד ציין כי המשיב אמר לו כי אותם "אנשים מסוכנים" חשדו גם בו בגניבה (שם, ש' 90). המשיב לא נכח בבדיקה הראשונה, והדבר "הדליק" אצל המתלונן, נורות אדומות, כי "אם אני עושה פוליגרף למה הוא לא עושה". בחקירתו מיום 6.4.2020, מסומנת 20, מסר כי המשיב היה בכפר המכביה ושם עלה גם הוא ל-"בדיקה", אך זו הייתה "בכאילו" (שם, ש' 9-12).

20. אציין, כי בכל הנוגע לאירועי הסחיטה והאלימות, קיימים תימוכין ראייתיים, שלא מצאתי לנכון, בשלב זה, להידרש להם בהרחבה לצורך החלטתי זו. בתמצית ייאמר, כי אותרו בדיקות הפוליגרף שנערכו למתלונן, את וגם למשיב, ועורכיהן - נחקרו; נתפסו צילומי אבטחה המתעדים את הפגיעות בבית המתלונן, וכן נחקרו בני משפחתו, המחזיקים משמעותית את גרסת המתלונן בנוגע לעבירות מושא האישום השני.

הקשר בין המשיב למתלונן ומעורבות המשיב בשכירת המחסן

21. אשר לקשר בינו לבין המשיב, מסר המתלונן בהודעותיו כי הוא מכיר אותו כ-13 שנה, כי היה ביניהם קשר עסקי, במסגרתו נקלעו לסכסוך על אי תשלומים והמשיב "אף שלח לי אנשים הביתה" (מדובר, יש לציין, באחים ברכה, שבעבור זמן, ליוו דווקא את המתלונן עת הגיע לבית המשיב להתעמת איתו, ש.ב.), לפני חצי שנה - שבעה חודשים. עניין זה נפתר והיחסים חזרו להיות תקינים. המתלונן אף מסר כי השאיל למשיב טרקטורון עבור בנו, וזאת בסמוך מאוד לכניסת המשיב ואורי וינשטין למשרדו. כשנשאל לקשר של המשיב למחסן, מסר: "אני חושב שהוא שותף איתם עם נאור סוכר וכל החבר'ה שלו. הוא מצא אם המקום הוא היה שותף איתם. לא יודע בכמה אחוזים". בהודעה מאוחרת

יותר, ביום 13.4.2020, מסומנת 43, שבתחילתה הטיח בו החוקר כי הוא משמיט מידע מהמסמך, ציין המתלונן, כי המשיב הגיע למחסן, דרכו, וזאת "עוד לפני שנה ויותר", לפני הסכסוך.

22. לטענתו של המתלונן, לא ידע למה המשיב נדרש למחסן, אבל "שראיתי שהוא שם איסכורית מבחוץ הבנתי את התמונה. אני לא טמבל". בגרסה נוספת, ביום 20.4.2020, מסומנת 52, במסגרתה נחקר באזהרה, על עבירות גידול סמים, ציין כי המשיב פנה אליו בנוגע למחסן לשיווק ביצים (שם, ש' 19-20) ועוד מסר, לאחר שהוטח בו כי לא הזכיר זאת קודם, כי "תמיד אמר זאת" (שם, ש' 39-41: אעיר כי קיים אזכור מסוים לעניין זה בהודעתו מיום 22.3.2020, ש' 104). אשר לאיסכורית, טען כי לא ראה מי הניחה, אך לאחר שהבחין בה, פנה לדבוש, "ושאלתי... אם עשה עם יותם והמחסן משהו ואז אברהם אמר לי שיש שם בעיות עם החשמל" (שם, ש' 44-45).

ז.א

23. המתלונן ציין את שמו של ז.א. (כמו גם שמות נוספים) כמי שהיה מעורב בניסיונות הברור ו-"המגעים" בין הצדדים. לדבריו, ז.א., מוכר לו עוד קודם האירועים הנוכחיים, נכח בבדיקות הפוליגרף, ואמר לו כי יש לו שלוש אפשרויות: "לשלם, לדווח למשטרה, או "לפנות לפבלו אסקובר", וכן אמר, כי "רק מנסה לעשות לי טוב ולהם טוב". המתלונן סרב לשלם.

גרסת ז.א.

24. החקירה הפכה לגלויה ביום 6.4.2020, אז נעצרו המשיבים וכן ז.א. ואורי וינשטין, שהוזכר לעיל, ולגביו נטען, בין היתר, כי פרץ, בצוותא עם המשיב, למשרד המתלונן. עדויות נגבו ממספר לא מבוטל של מעורבים ששמותיהם הוזכרו בנוגע לאירועי הסחיטה. רובם, עת נחקרו, לא בהכרח באזהרה, שתקו או שמסרו תשובות דלות ובלתי מפורטות כשנדרשו להשתלשלות העניינים.

25. עניינו של ז.א. שונה. בחקירתו הרשמית, למעט מענה ראשוני לשאלות הנוגעות למשפחתו, מקום מגוריו ואמצעי התקשורת, שמר על זכות השתיקה וזאת לאחר שביקש מהחוקרים לנהוג בו בהגינות, להגיע לחקר האמת ולאפשר לו לשוב לאשתו, שילדה לאחרונה. אעיר, כי ז.א. נעצר בבית החולים בו שהתה רעייתו לאחר לידה (מזכר מסומן 89). אלא שמחוץ לחדר החקירות, ביקש לשוחח עם הקצין הממונה, ללא הקלטה (מזכר מסומן 150). השיחה הוקלטה במלואה ומהווה, מלבד עדות המתלונן, נדבך מרכזי בראיות התביעה בנוגע לסחיטה ולעמדתו, כפועל יוצא, גם בנוגע לגידול הסמים.

26. תמלולה של אותה שיחה, מסומן 66, מכיל 40 עמודים ובמסגרתו מספר ז.א., בדומה לגרסת המתלונן, כי נגנבה מעבדת סמים, ששוויה כ-3 ממיליון ("על-פי הרגשה פנימית שלי"). לדבריו, "כל העולם" לא רק שיודע על כך, אלא גם מעורב בעניין. ייאמר, ושוב בתמצית, לעת הזו, כי ז.א. תיאר את חשדותיו של סוכר במתלונן, את ניסיונות הפגיעה במתלונן, בדיקות הפוליגרף שנעשו לו (שתוצאותיהן היו שמורות במכשיר הטלפון הנייד שלו עצמו) ואת מעורבותם של גורמים עבריינים בכירים בעניין זה. ז.א. ציין כי סוכר איים בפניו, פעמים רבות, כי יפגע במתלונן (ראו, למשל, עמ' 38 לתמלול). עוד לדבריו, רק ניסה לסייע והיה "גורם ממתן" ועוד ציין, כי רצה, לאורך כל הדרך, לשמור על המתלונן (עמ' 40). ז.א. סיפר כי הוא מאמין למתלונן (וחושד דווקא בדבוש ובבנו בגניבת הסחורה), אך כעת בגלל ש-"כולם" מעורבים, אם לא יעשה דבר, "יראו כמו שרמוטות" (עמ' 10 לתמלול).

27. בגרסאות מאוחרות יותר, הביע ז.א., לאחר שחרורו, חשש רב והתחנן שהמשטרה לא תשתף במידע שחלק עימה, ולדבריו לחוקר: "פתרת אחלה תיק, אבל תזרוק משפחה שלמה". מצב נפשו היה נסער מאוד והודגש בדוחות השוטרים, והוא אף התקשר אליהם מחשש כי קיים מעקב אחר משפחתו. עוד מסר ז.א. כי ככל שיידרש להגיע לבית המשפט ולמסור עדות: "יגיד ששיקר בגלל המצב הנפשי" בו היה נתון בעת חקירתו (ראו מסמך מסומן 195); ממזכר המסומן 130 עולה כי סרב להגיע לחקירה נוספת.

א.ת - בן דודו של המתלונן

28. את, קרובו של המתלונן שגם "עובד אצלו" נחקר פעמיים, האחרונה בהן באזהרה. את מסר כי שמע מהמתלונן, כי: "חושדים בו שהוא גנב סמים שהיו במחסן של אברהם דבוש" (הודעה מיום 22.4.2020, מסומנת 62, ש' 29; בהודעה קודמת, מיום 12.4.2020, מסומנת 36, מסר כי המתלונן סיפר לו לראשונה על כך שאצל אברהם דבוש "מגדלים ירוק", וזאת לפני כ-3 חודשים ומחצה (שם, ש' 10-12)). את עבר בדיקת פוליגרף, בה נמצא דובר שקר בנוגע למעורבות בגניבת הסם, אך הכחיש - בתוקף - מעורבות בגניבה, ומסר כי הבודק הוא נוכל, "שבא לבדיקה כמו פיראט" (הודעה מסומנת 62, ש' 77-78). עוד טען כי את המשיב הוא מכיר הכרות שטחית, וכי אינו מכיר את המשיב הנוסף או את א.ז. (שם, תחילת עמ' 2).

שווי הסמים

29. על שווי הסמים ניתן ללמוד מדברי המתלונן, שמסר כי המשיב ציין לפניו כי שווי הסמים הוא כ-4 מיליון ₪ (הודעה 4, ש' 23-24) וכי הוא עצמו נדרש לשלם שמונה מיליון ₪ שווי הסחורה, ארבעה מיליון ו-"קנס" בסכום דומה (הודעה מס' 12, ש' 40-41; מזכר 266). כאמור לעיל, גם א.ז. העריך את שווייה ב-כ-3 מיליון ₪ (ראו דבריו שצוטטו לעיל). מקורבו של המתלונן, ב.ו., מסר בהודעתו כי שמע מהמתלונן שדורשים ממנו לשלם סכום של "5 מיליון" (הודעה מסומנת 59, ש' 79). תימוכין לכמות הסם, ממנה ניתן לגזור, באופן מסוים, גם את שווי, מצויים בגודל שטח המחסן - כחצי דונם.

הממצאים במחסן כחיזוק לעובדת קיומה של מעבדת סמים

30. מעבר לאמור בהודעות המתלונן וא.ז., בנוגע לעילת הסחיטה, המלמדות על תכולת המחסן, ודי היה בהן על מנת להגיע למסקנה לכאורית לפיה גודלו בו סמים בהיקף הנטען, אף הממצאים בשטח מצביעים על כך, ומחזקים גרסאותיהם של השניים.

31. במחסן נערכו שני ביקורים. הראשון בהם, ביום 23.3.2020, על ידי השוטר עידן חי (מזכר מסומן 30 ולוח צילומים מסומן 31). השני, ביום 16.4.2020, על ידי השוטר ולדימיר סבשינסקי (מזכר מסומן 202). יש לציין, כי הביקור הראשון, נערך לאחר חקירתו הראשונה של דבוש, שלא היתה באזהרה, ובמסגרתה טען כי אינו מכיר את המשיב. הביקור השני נערך יומיים לאחר חקירה נוספת, הפעם - באזהרה - בה שינה דבוש טעמו בנוגע למשיב. על כך נרחיב בהמשך.

גרסת דבוש בנוגע לתכולת המחסן

32. דבוש מסר, בהודעתו האחרונה מיום 16.4.2020, מסומנת 44, שנגבתה באזהרה, כי המחסן הושכר ריק לגמרי, ולאחר עזיבת השוכרים, פרץ את המחסן, מצא שם גדר איסכורית, הבחין כי נבנו חדרים מפאנלים, ואף תקרה, ושם ראה: "שתיים שלוש שורות של מיטה של קרשים, בגובה 30 ס"מ, שעליהן מונח פלסטיק ומעל בערך גובה של מטר וחצי עוד שורה כזאת". על השורות היו מונחים צינורות ואליהם מחוברות טפטפות. עוד מסר, כי מעבר לכך המחסן היה ריק ואת ה"זיבול שבתוכו שאריות עציצים", שהיה מונח בחדר קירור, השליך החוצה. דבוש אף ציין כי: "גם את הקירות הם עשו" (שם, עמ' 2, ש' 17).

הביקור הראשון במחסן

33. במזכר המסומן 30 מציין השוטר עידן חי כי מחוץ למחסן נראתה פסולת "המוכרת לי כפסולת של מעבדת סמים הכוללת ערימה גדולה של שורשים + גזע שחתכו אותו והוציאו אותו מהאדנית, אדניות, חומרי דישון והדברה, שרשורים וכפפות גומי" וכי בחדר גדול סמוך ראה "חבלים עם שאקלים" תלויים, המוכרים לו ממעבדות הידרו בהן ביקר, ומיועדים לתליית מנורות הלוגן ומתקן רשת המשמש לייבוש פרחי המריחואנה. דבוש מסר לשוטר, כי מזגן, שנראה חדש, ו-"מחובר בצורה מוזרה" הוא מזגן שהותקן על ידי השוכרים ועוד אמר לו, כי ציין כי לאחר עזיבת השוכרים גילה כי "התחברו לעמוד חשמל מחוץ להאנגר".

הביקור השני

34. השוטר סבשינסקי, המציין את ניסיונו הטיפול בעשרות תיקי סמים, ערך דוח פעולה של ביקור במחסן, ביקור שנעשה יחד עם דבוש ביום 16.4.20. גם שוטר זה מציין כי במקום נמצאו עצמים המתיישרים עם קיומה של מעבדת סמים ובין היתר ערימת פלטות, צינורות השקיה וטפטפות, מארזי פלסטיק ודליים, קירות מאולתרים העשויים מפלטות בידוד, חבלי תליה וסלסלה בה נעשה שימוש לייבוש פרחי המריחואנה, דלתות שחריציהן מבודדים לשם יצירת טמפרטורה אופטימלית לגידול מריחואנה, דשנים, המשמשים לגידול מריחואנה ולפיתוח מהיר של שורש הצמח, מאזן חומציות, מאגרון מים ושרוול כסף.

35. כחיזוק למסקנתו לפיה עצמים אלה שימשו לגידול הסמים, הפנה השוטר סבשינסקי גם לחוות דעת אחרות שעניינן מעבדות סם, במסגרתן תועדו עצמים דומים לאלה שנתפסו במחסן, לרבות מאגרון מים, "סטנדים מאולתרים" (אותם הזכיר גם דבוש, כאמור לעיל), שרוול כסף ודשנים (מזכר 263).

36. עוד ציין השוטר, כי נמצאו 300 שורשים חתוכים בתוך חתיכות אדמה מיובשות. השורשים נבדקו ומחוות הדעת שנערכה על ידי פקד שמחה שמרון (בין היתר, בעל השכלה בביולוגיה ובכימיה אורגנית) עלה כי לא נמצא בהם סם מסוכן. עם זאת, בהבהרה שנתנה על-ידו בשלב מאוחר יותר, לא נשללה האפשרות כי השורשים הם שורשי קנבוס, שכן, על-פי הספרות המדעית, ריכוז החומרים הקנבואידיים בשורשי צמח הקנביס הוא נמוך מאוד (מזכר 265). לטעמי, קיים משקל ראיתי לא מבוטל להימצאותה של כמות גדולה של שורשים ממקור צמחי, בסמוך למחסן, אף אם לא נמצא בהם סם. מדובר בחולייה בשרשרת הראייתית המחזקת את המסקנה בדבר קיומה של מעבדת סמים.

37. להשלמת התמונה, נציין, כי גם הקמת גדר האיסקורית מלמדת, ולו במעט, על צורך מסוים להסוות את המתרחש בשטח.

עורכי בדיקות הפוליגרף

38. על תכולת המחסן ניתן ללמוד, לא רק ממכלול הנתונים לעיל, אלא גם, ולו בעקיפין, מגרסת עורכי בדיקות הפוליגרף.

39. הדוחות מתייחסים, בשפה סתומה, ל"סחורה", ואינם מזכירים את טיבה, דבר תמוה כשלעצמו, כאשר לכאורה מדובר בבדיקות שנועדו לבירור ממצאים באופן מתוקף ואמין. השימוש בביטוי זה מצביע על כך שמטרת הבירור אינה נורמטיבית ומקובלת.

40. עורכי הדוחות נשאלו לעניין זה ותשובותיהם מחזקות המסקנה שלעיל.

א.ב.ז, ממכון תמיר פוליגרף, הקשור לבדיקת הפוליגרף הראשונה, סעיף 17 לעובדות האישום השני, מסר כי המתלונן הגיע למקום עם מספר אנשים: "שלא רצו לדבר חופשי, כי הם פחדו. אמרו שנגנבה סחורה". על אף ששאל לטיב הסחורה "הם לא הסכימו לענות וענו 'סחורה'". את השאלות ניסח "אחד מהחבורה... שהוביל", והמתלונן, "שנראה בסדר", הסכים לנוסח זה. עוד ציין א.ב.ז כי בשיחות הרקע עובר לבדיקה עצמו נהוג לשתפו, "אלא אם כן מדובר במסחר או גידול של קנבוס ואז אומרים... 'סחורה'" (ראו הודעתו, שנגבתה טלפונית, מסומנת 56).

ר.ר, ממכון אור פוליגרף, שערך את הבדיקה המוזכרת בסעיף 19 לעובדות האישום השני, מסר כי אף שלא אמרו לו במדויק מהי הסחורה שנגנבה "היה ברור לי שמדובר בסמים". ר.ר טען כי המתלונן היה "מאוד לחוץ" (ראו מזכר מסומן 203).

א.ש, שביצע את הבדיקה המוזכרת בסעיף 20 לעובדות האישום השני, מסר כי הבין: "שמדובר בבדיקה על ציוד חקלאי שנגנב... אולי על דשן". יוער, כי השוטר שתיעד דבריו, ציין כי א.ש לא ענה לשיחותיו, ולא יצר עימו קשר, על אף "עשרות" פניות (ראו מזכר מסומן 276).

41. כאמור, הבחירה שלא לציין את טיב הסחורה בבדיקה שמטרתה גילוי האמת, מעוררת שאלות כשלעצמה, ואכן, שניים מתוך שלושת מבצעי, התרשמו, גם מניסיונם, כי בסמים עסקיני. השלישי, א.ש, שמידת שיתוף הפעולה שלו לא היתה מרבית, גם הוא מסר כי הבין שמדובר בחומר בעל מאפיינים צמחיים, עניין בעל ערך ראייתי מסוים כשלעצמו.

סיכום עד כאן:

42. מדברי המתלונן (הנתמכים, במידה מסוימת, בדברי א.ת) ו-א.ז עולה תשתית ראייתית מספקת, המלמדת על כך שנסחט באיומים. מדבריהם ניתן ללמוד לא רק על השתלשלות האירועים מושא האישום השני, אלא גם על טיב "הסחורה" שהייתה במחסן, שכן אותה מסכת איומים ואלימות שחוה המתלונן לכאורה, באה על רקע חשד לגניבת סמים ממחסנו של דבוש, חשד שהובהר שוב ושוב למתלונן, באיומים שהופנו אליו, ישירות או בעקיפין, ובדרישות ממנו, לרבות התייצבות לשתי בדיקות פוליגרף ותשלום כספי. גרסאות אלו נתמכות בממצאים שנתגלו בשטח המחסן, שעלו מדברי דבוש והשוטרים שביקרו במקום, וכן מניסוח השאלות שהופנו למעורבים, במסגרת בדיקות הפוליגרף והתרשמות מבצעי בדיקות אלו.

השאלה השניה - האם המשיב קשור לגידול הסמים?

43. משנמצאה תשתית ראייתית - בעצמה בלתי מבוטלת - בנוגע לשאלת תכולת המחסן, יש להידרש לשאלת מעורבותו של המשיב בגידול בסמים.

44. כתב האישום מייחס למשיב גידול הסמים בצוותא חדא עם סוכר (ראו סעיף 7 לעובדות האישום הראשון, אף כי בסעיף העבירות לא צוין סעיף 29 לחוק העונשין). לאחר שקילה, שילובן של מספר ראיות, חלקן פורט לעיל ולחלקן אתייחס בהמשך, מוביל למסקנה, כי קיימת תשתית לכאורית מספקת הקושרת את המשיב לגידול הסמים.

45. כפי שצינתי בעניין אחר: "על פי הוראות סעיף 29(א) לחוק העונשין יש לראות בתיבה "מבצע העבירה" ככוללת גם את המבצע בצוותא או המבצע באמצעות אחר. על פי סעיף 29(ב) לחוק זה, יש לראות "במשתתפים לביצוע עבירה תוך עשיית מעשים לביצועה" כמבצעים בצוותא, גם אם חלק מהמעשים נעשו על ידי אחד וחלקם על ידי אחר. דוקטרינת הביצוע בצוותא מאפשרת להרשיע אדם במעשה שביצע שותפו לעבירה, גם אם לא תרם תרומה ישירה לאותו מעשה. אך לצורך כך, על התביעה להוכיח, מעבר לכל ספק סביר את קיומה של השותפות בביצוע העבירה הן בהיבט היסוד העובדתי; הן בהיבט היסוד הנפשי (ע"פ 954/17 אבו עראר נ' מדינת ישראל (10.06.2019); ע"פ 2854/18 משה נ' מדינת ישראל (27.8.2019)). ככלל, מודעות לשותפות המעשה, מחייבת לרוב תכנון משותף ומוקדם, הכולל את תיאום התכנית העבריינית, וחלוקת התפקידים בין חברי הקבוצה (ראו עניין אבו עראר שלעיל, פסקה 35)".

46. המשיב שמר, לרוב, על זכות השתיקה ובהקשר עבירות הסמים לא ענה כלל לשאלות שהופנו אליו. כך פעל גם המשיב הנוסף. המתלונן, אף שציין את חשדו, לא קשר ישירות את המשיב לגידול הסמים. המסקנה בדבר מעורבותו של המשיב נגזרת, ממסד הנתונים הבאים, שיפורטו להלן.

נקודת המוצא - למשיב הנוסף קשר לסמים שנגבו ממחסן דבוש

47. כל שפורט לעיל מצביע על כך שלמשיב הנוסף קשר לסמים ועילה לדרוש מהמתלונן את שווי, על כל המשתמע מכך בנוגע לאחריותו לגידולם.

הפניית המשיב לדבוש לעניין שכירות המחסן

48. המתלונן, אמנם בהודעה מאוחרת, ציין כי הוא הפנה את המשיב לדבוש, לשם שכירת מחסן לצרכי שיווק ביצים.

גרסת דבוש ושיחה מס' 153

49. דבוש נחקר שלוש פעמים, בימים 23.3.2020, 13.4.2020 ו-21.4.2020. בהודעתו הראשונה, מסומנת 9, מסר כי השכיר את המחסן לאדם בשם ישראל ("לא זוכר את שם המשפחה"; מדובר בסעדון, ש.ב.), תמורת 17,000 ₪, וזאת לשם אחסון "כל מיני פירות קפואים". התשלום לא היה סדיר ובחודש ינואר ישראל "נעלם כאילו בלעה אותו האדמה". לדבריו, לא ידע מה יש במחסן, והבין שמהו לא תקין רק לאחר עזיבתו של ישראל. דבוש הוסיף וסיפר, כי, חודש בערך עובר להודעתו, פנו אליו "שני ערבים מהדרום", בלילה, ואמרו לו כי קיבלו מידע כי מגדלים אצלו "ירוק". לאחר מכן החליט לפרוץ את המחסן, שנשאר נעול, ומצא אותו ריק: "הכל פאנלים סגור". לדבריו, מעולם לא שמע רעש או הריח ריח סמים ("אני לא יודע מה זה ריח של סמים") ועוד מסר, כי: "כשנכנסתי ראיתי כי בידו את זה עוד". לטענתו, הוא והמתלונן "חברים", אך הוא אינו יודע אם הוא מכיר את הסיפור הזה. בסוף הודעתו, עת הוצגה לו תמונת המשיב, מסר כי אינו מכירו.

50. גרסת דבוש הראשונה, במסגרתה הכחיש הכרות עם המשיב, התבררה כבלתי נכונה. על המשיב הוצבה עמדת האזנת סתר, ובמסגרתה נקלטה שיחה שנערכה בינו לבין המשיב ביום 30.3.2020. טרם נדרש לתוכן השיחה ולהודעתו של דבוש, שנגבתה לאחר, נציין כי עובר לשיחה יצרו השוטרים קשר עם דבוש, וביקשו התייחסותו למספר טלפון מסוים שעלה ברישומיהם. השוטרים מציינים כי דבוש מסר, כי אינו זוכר במי מדובר או את תוכן השיחה וכי "עלה חשש" כי הוא אינו דובר אמת (ראו מזכרים מסומנים 56 ו-218).

51. לאחר מכן, מתקשר דבוש למשיב (שיחה מס' 153, מיום 30.3.2020, תחילתה בשעה 15:26) במסגרת השיחה מדברים השניים על חקירת דבוש במשטרה ובין היתר אומר דבוש למשיב כי לוחצים עליו, ומעוניינים לדעת "מי עמד מאחורי הטלפון הזה" (ההקשר הוא, כאמור לעיל, אותה שיחה המוזכרת בסעיף לעיל, ש.ב.). המשיב מציע, כי אולי מדובר: "בבני דודים שבאו בערב", שואל את דבוש: "האם שואלים רק על זה" ומציע לו: "תגיד להם אתם יודעים כמה אנשים מחפשים אותי מהעבודה?".

52. בהמשך אומר המשיב לדבוש: "הרי הבאת להם חוזה.. נו, אז מה הם רוצים"? (נעיר, כי בביקור שנערך במחסן ביום 13.3.2020, לאחר חקירתו הראשונה של דבוש, מסר דבוש לחוקרים את החוזה עם סעדון, חשבונות והעתקי שיקים הקשורים לשכירות; מזכר מסומן 34). דבוש משיב כי נתן את מספר הטלפון שלו, מוסיף: "כל מה שהיה לי נתתי להם. לא הסתרתי מהם כלום", ומספר למשיב כי נאמר לו כי מה שקרה אצלו במחסן "לא מעניין". בתשובה אומר המשיב כי "מה שקרה אחרי זה מעניין". דבוש אומר כי נאמר לו "שלא מחפשים אותי" וכי "המחסן הוא שולי למה שאנחנו צריכים להגיע" והמשיב מתעניין: "הם אומרים אבל מה קרה, למה קרה, איך קרה"? כשנענה שלא, אומר המשיב לדבוש כי מוזר "שהביאו לך תמונה שלי" ושואל: "אתה חושב שהם יצטרכו עוד משהו או שלא, אם הם שואלים אותך רק על ... טלפון"? דבוש אומר שהם "לוחצים" והמשיב מציע, שוב: "תגיד להם חברה זה המספר...". ובהמשך, לאחר שדבוש מצייין כי הוציאו שיחות שלו, אומר: "זה בטוח, אבל שיחות בווטס-אפ אי אפשר להוציא. בסדר". המשיב אומר לדבוש כי "הכל שטויות. מה שקורה איתו זה בלגן. למה הוא... אני חייב שתארגן לי דחוף דחוף דחוף את העבודות שירות שלו. דחוף, דחוף, דחוף". דבוש עונה כי ינסה לבדוק והמשיב: "תבדוק לי כפרה. בית חולים, איפה? בראשון? מה זה?" והמשיב, בהמשך מצייין כי זה: "קריטי לי. זה קריטי". לציין, כי מזכר על פי מיום 12.4.20, מסומן 174, המתלונן ביצע בתקופה הרלבנטית עבודות שירות בעיר לוד.

53. בהודעתו הבאה, מיום 13.4.2020, תחת אזהרה, בה הוחשד בעבירות גידול סמים ושיבוש מהלכי משפט, נדרש דבוש לשיחה זו. דבוש אישר כי המשיב, אותו הכיר דרך המתלונן, היה צריך לשכור את המחסן "לביצים" (נזכר, כי תחילה דיבר על פירות קפואים), וכי עדכן אותו על ה"בלגן" שהמשטרה "עשתה לי". כשנתבקש להבהיר עניין זה, מסר כי מקור הבלגן הוא המשיב. עוד ציין כי אף שלדעתו המתלונן ידע מה היה במחסן, המשיב הוא זה הקשור אליו, והוא אף "הביא את ישראל סעדון". לבקשתי, הובאה הקלטת ההודעה לאולם בית המשפט, טרם מתן ההחלטה, על מנת שאשמע את הדברים המדויקים. עולה מדברי דבוש, כי המשיב הבהיר לו כי אף שסעדון עושה את החוזה ונותן את התשלום, המשיב הוא: "האחראי, ערב... הכל". כשנשאל לעניין "בני הדודים", ציין כי ייתכן והמשיב התכוון לאלה ש"באו בערב" והוזכרו בהודעתו הקודמת. עוד לדבריו, אמר למשיב כי "הוא ערב והוא אחראי על המחסן" ואינו יודע למה "זה כל כך חשוב לו" לקבל פרטים על החקירה במשטרה. כשנשאל מדוע לא ציין את שמו של המשיב, שכעת הוא אומר כי הוא היה אחראי על המחסן והוא זה ששילם, טען כי היה בהלם. עוד אישר, כי המשיב ביקש לברר פרטים על מיקומו של המתלונן. להשלמת התמונה יאמר, כבר כעת, כי המשיב, עת נדרש לשיחה זו, שמר על זכות השתיקה ולא הסבירה.

54. אעיר, בזהירות הנדרשת, כי, אכן, סעדון הוא החתום על טופס השכירות, אך הניסיון מלמד, כי לעיתים קרובות, בנסיון להסוות את הקשר לפעילות עבריינית, מוצב בחזית, אדם אחר, המוכן למסור פרטיו ("קוף", בעגה העבריינית: בש"פ 3352/16 בוטראשויליני' מדינת ישראל (4.5.2016)).

גרסת דניאל דבוש

55. גם בנו של דבוש, דניאל, נחקר, לא באזהרה. לדבריו, מכיר מספר שנים את המתלונן, וביניהם קשרים עיסקיים. דניאל טען כי המתלונן שמע, סמוך לחודש ספטמבר האחרון, כי שוכרי המחסן עוזבים, אמר כי הוא מתכוון לפתוח קו שיווק ביצים "עם חבר שלו" ואז הפנה אותו לאביו. דניאל טען, כי הבין שעלה קושי עם התנהלותו הכספית של השוכר, ששמו ("אם אני לא טועה") שלומי, ואז שמע שיחה של אביו עם המתלונן, במסגרתה אמר האחרון כי הוא הוא ערב לו ושותף שלו. עוד סיפר, כי ביום 8.2.2020, הבין מאחד מעובדיו כי "יש עבריינים במפעל", ולאחר מכן שמע מאביו כי הגיעו אנשים ממוצא ערבי, טענו כי יש במחסן "ירוק ודרשו כסף. לאחר שעזבו, מסר לו אביו כי שוחח עם "שלומי", וזה אמר לו כי יפנה את המחסן, לאחר שלא "הסתדר" עם המתלונן "על הביצים". לאחר כשבועיים הוא עצמו ניהל שיחה עם המתלונן, וזה מסר לו כי הסתבך, כי היו מגדלים שם "ירוק" וגנבו את הסחורה "ועכשיו באו אליו עבריינים... כבדים". המתלונן מסר לדניאל כי לא היה מעורב בגידול הסמים, וכי "הוא רק היה ערב על הבחור הזה מראשון" (מקום מגורי המשיב, ש.ב.), שכנראה "גנב את הסחורה והפיל את זה עליו". עוד סיפר המתלונן לדניאל על כך שמאיימים עליו, כי הביא אנשים משלו וכי הוא הולך לבדיקות פולגרף. דניאל שאל את המתלונן מדוע עירב את אביו "עם אנשים כאלה עם ירוק" וזה ענה לו כי מדובר בחבר מפעם, והוא "לא ידע שזה בכלל לדבר הזה".

56. זה המקום לציין, כי לא מצאתי תימוכין לטענת הסנגור בדבר אכיפה בררנית, אשר לכך שהמתלונן, בניגוד למרשו, לא הועמד לדין בשל גידול הסמים. דבוש טען במפורש בהודעתו שלעיל כי המתלונן אינו קשור למחסן (ש' 74-75) ועל אף התרשמות המשטרה מהשמטת פרטים, והקושי העולה מחלק מגרסאותיו של המתלונן בנוגע לידיעתו על תכולת המחסן, ארוכה הדרך לקבוע כי היה מקום להעמידו לדין. גם מדברי דניאל דבוש, אליהם הפנה הסנגור בהקשר מעורבות המתלונן, עולה, לבסוף, כי המתלונן אמר לו, כי הוא אינו מעורב בגידול הסמים, ורק היה "ערב" על חברו, כשהכוונה היא, כך מצביעות הראיות, למשיב.

גרסת א.ז. בנוגע למעורבות המשיב

57. רובה של גרסת א.ז. נגע לאירועי הסחיטה ומעורבותו של סוכר בהם, אך במסגרתה התייחס גם למשיב (מסמך מסומן 60). בגרסתו שם, ציין כי התקשר למתלונן, לא.ת. וכן "לחבר של נאור שהוא היה אחראי שם על הכל" (שם, סוף עמ' 4). כשנשאל האם הוא מתכוון לדיג'רמו-ויינשטיין, שכאמור נעצר אף הוא בפרשה ונצפה עם המשיב במשרד המתלונן, אמר את הדברים הבאים: "לא, איזה דיג'רמו. איזה ילד יפיוף כזה עם בלורית, גם מראשון" (תיאור המתיישב עם חזות המשיב, תושב ראשון לציון, ש.ב.), אף כי יש לציין כי שמו הפרטי של המשיב, יותם, הוזכר תחילה על ידי החוקר. א.ז. מספר כי המשיב "יצא נקי" בבדיקת הפולגרף השניה (שם, סוף עמ' 5), וכשנאמר לו על ידי השוטרים כי הגיעו לבית הורי המתלונן, אמר כי המשיב "ידע את כל הפרטים עליו" וכי הוא מוכן לשים את הראש על כך שהמידע אודות המתלונן נמסר מהמשיב (שם, עמ' 8). א.ז. מספר על סכסוך קודם בין המשיב למתלונן, שם היו האחים ברכה לצידו של המשיב דווקא (שם, עמ' 9). בהמשך הדברים, לאחר פירוט נרחב של האירועים מושא האישום השני, שואל א.ז. את השוטרים מי עוד עצור, וכשנמסר לו כי גם "הבלורית שלך פה", הוא מציין כי "יותם זה רק קשור לסמים והוא נתן להם את כל המידע זה אני סגור שהוא נתן להם את כל המידע. נתן להם לגבי ילדים (של המתלונן) שכן הם היו חברים ככה". כשנשאל האם הוא חושב שהמשיב רק "בזה" עונה כי "בוודאות" (שם, עמ' 25).

58. אני ערה לטענות הסנגור לפיהן מדובר בעדות סברה או שמועה, או שתיהן גם יחד, ואולם, עליהן להתברר במסגרת התיק העיקרי. לעת הזו, אני סבורה כי אין מניעה לתת לדברי א.ז. משקל מלא, אף כי במהלך החקירה לא לובן עם א.ז. מאין שאב את המידע שמסר. מעבר לכך שגרסתו נתמכת, כמפורט לעיל, בראיות נוספות, מעורבותו בעניין עמוקה ומלאה, מדבריו בתמלול עולה בבירור כי הוא "האם אמא של הקשור" (שם, עמ' 10), כי היה "הנציג של כולם" וכי שמע על הסיפור כולו מנאור סוכר (שם, עמ' 14), שהוא, כזכור, נאשם בתיק, על כל המשתמע מעניין זה אשר לסעיף 11 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א - 1971.

הכניסה בתואנות שווא למשרד המתלונן, חיטוט במצלמות וצפיה בהן

59. ביום 6.2.2020 נכנס המשיב למשרד המתלונן, לאחר שאמר לעובדות המקום, בכזב, שקיבל אישר לעשות כן מעובד אחר. שם, נראה בבירור צופה במצלמות ועל-פי דוח הצפיה גם "מתעסק" בהן (מסמך 60). גם אם המשיב הוא "בן בית" במקום, על-פי גרסה שעלתה במהלך הדיון לפני, אין בדבר על מנת להסביר התנהלות זו, כמו גם את מתן התירוץ, שהתברר כשקרי, בנוגע לטיב מעשיו שם (ראו הודעות ע.ב.ע ו-נ.ס, מסומנות, בהתאמה 13, ו-14; גרסת ב.ו, המכחיש מתן אישור למשיב להיכנס למשרד (מסומנת 59)).

60. בעת שהותו במשרד נלווה למשיב אורי וינשטין (שזוהה גם על ידי המתלונן - מזכר מסומן 81: וגם על ידי השוטר שצפה בתיעוד מצלמות האבטחה, מזכר מסומן 60). וינשטין, כך עולה מהראיות מקורב לסוכר (ראו גרסת א.ז במסמך המסומן 66; גרסת אבי המשיב הנוסף, מסומנת 30, ש' 18-8). עוד יש לציין, כי מדוח התובנות המסומן 11, עולה כי עובר להגעתו למשרד המתלונן, ביום 6.2.2020, אוכן סוכר, בסמוך למקום מגורי המשיב, שם אוכן גם המשיב. כעבור כשעה, אוכן המשיב באתר המכסה את עסק המתלונן. עניין זה מחזק את המסקנה כי הגעת המשיב למשרד היתה לאחר תיאום עם סוכר, ולמעשה, הדבר עלה גם מדברי המשיב למתלונן, לאחר שהגיע לביתו, מלווה באחים ברכה.

61. שקלתי טענות ב"כ המשיב בנוגע למיקומן של המצלמות, שנטען כי אינן צופות למחסן, ועל כן לא ניתן לקשור בין הגעת המשיב למשרד לבין גניבת הסמים. לא מצאתי כי קיים משקל רב לטענה זו. ככל שתתקבל גרסת המתלונן, מסר לו המשיב ישירות כי נכנס למשרד על מנת לבדוק האם המתלונן גנב את הסמים (הודעה מסומנת 4, ש' 25-26). בנוסף, לא ברור האם המשיב ידע, עובר להגעתו ביום זה למשרד המשיב, את כיוון המצלמות, ועוד ניתן לשער כי בדיקת הקשר לאירועי הגניבה יכולה להיעשות לא רק בדרך של צפייה במחסן אלא בדרך של איתור חומרים אחרים שנקלטו במצלמות.

התייחסות סוכר למשיב כשותף

62. נזכיר שוב כי סמוך מאוד לאחר העימות שנערך בין המשיב למתלונן, עת הגיע זה האחרון עם האחים ברכה לביתו, ואיים עליו, וכן קילל את המשיב הנוסף, התקשר אליו זה האחרון ואיים עליו, תוך שהוא מציין, בין היתר, כי המתלונן איים על "השותף שלו". לבחירת מילים זו משמעות לא מבוטלת, המלמדת לא רק על עצם מעורבותו של המשיב בגידול הסמים, אלא על טיבה והיקפה.

מעורבות רבה במתרחש בחקירה ובבירור מיקומו של המתלונן

63. כעולה משיחה מס' 153 המשיב מנסה לדלות מידע מדבוש, מעודכן ממנו בנוגע למסירת מסמכי השכירות, ומעוניין מאוד במידע אודות מיקומו של המתלונן, תוך בחירת מילים המעידה על דחיפות גדולה; מכאן נגזרת מסקנה גם למעורבות רבה במתרחש ועניין רב בבירורו.

64. בשיחה שנקלטה בעמדת האזנת הסתר, ונערכה בין המשיב לבין חברו, ב.ס, ביום 27.3.2020, משוחחים השניים על "שמעון" ששלח למשיב הודעה "של בלון" (אכן, שם שכיח מאוד, אך גם שמו של אחד מהמעורבים בסיפור, שמעון מלוקה, ש.ב.), ולאחר ש.ב.ס אומר לו כי אין להם אלוהים, מציין המשיב, שאף כי אינו יוצא מהבית, "אתמול במקרה הם הוציאו אותי לבינו, רצו לדבר איתי, ו... הוא אומר שהוא אכל כמה פיגועים מאוד מאוד רציניים הוא אומר ויש שקט והוא לא משמיע לאף אחד... אמרתי לו זה עבודה של המשטרה זה לא עבודה רגילה אבל הוא גם אומר לי שמע הוא דברן כי היה לו עם מי לדבר. הבת ימים בעטו אותו. אין לו עם מי לדבר. הוא אומר הוא אכל כמה פיגועים קשים מאוד... עם הזה שמה... פספסו אותו בשנייה... זה דוגמה למי שהלך ולקח את חפירה וחפר לעצמו קבר". ב.ס אישר כי מדובר במתלונן (ראו הודעתו, מסומנת 33, ש' 67). ניתן ללמוד מדברים אלה כי המשיב מוצא מביתו, בימים שאינם כתיקונם, בשל מגיפת הקורונה, על ידי גורם אחר, על מנת להתעדכן אודות המתלונן.

65. בשיחה נוספת, שמספרה 317, שנקלטה בעמדת האזנת סתר ביום 3.4.2020, מספר ימים לאחר השיחה עם דבוש, נשמע המשיב משוחח עם ב.ס. השניים מדברים על מפעלי בשר שנשרפו בעיר רחובות. ב.ס נחקר ואישר כי

מדובר במשאיות הקשורות למשפחת המתלונן (ראו הודעתו, ש' 126-137). על פי גרסת המתלונן מיום 5.4.2020, ביום 2.4.2020, יום עובר לשיחה 317, אכן שרפו משאיות של עסק אחיו ואביו ברחובות (מזכר מסומן 76). השיחה סתומה והמשיב לא אומר בגלוי כי העניין קשור למתלונן, דבר המעורר שאלות כשלעצמו. עוד יש לציין, כי מהשאלות שהופנו לב.ס. עולה כי השיחה קדמה לפרסום העיתונאי הראשון שהיה בנוגע לעניין זה; עניין שעליו לא ידע ב.ס. להשיב (ראו שם, ש' 132-134).

66. בהמשך שואל המשיב את ב.ס., שוב, באופן סתום ובלתי מפורש, האם הוא זוכר שניסו לעזור פעם למכור בית מסוים, ומעדכן אותו כי כעת "הבית ריק". ב.ס. אישר כי מדובר בדירת המתלונן (ראו שם, 138-139).

67. לאחר מכן שואל המשיב את ב.ס. האם הוא בקשר "איתו" וכשנענה שלא, מבקש "לבדוק מה קורה איתו". הראיות מלמדות כי בהתאם לאמור בשיחה, שלח ב.ס. למתלונן ברכת חג שמח (מזכר 174; הודעת ב.ס., ש' 9-10) באופן שאינו מותאים לטיב הקשר ביניהם.

שיחה מס' 317 - חוב שחייב המתלונן למשיב, כמיליון שקלים, שהוכנס לחבילה

68. בהמשך שיחה זו, לאחר שהמשיב מציין לפני ב.ס., כי: "מעבר למה שהיה אז שעשו ככה וככה עוד פעמיים זרקו שם בקבוקי תבערה הבנתי מהשכנים אחורה", עונה לו ב.ס. כי יש להניח לו (הכוונה הברורה היא למתלונן, ש.ב.). המשיב אומר כי בן אדם שעושה רע - הרע חוזר אליו, וכשב.ס. מציין כי מדובר "באדם טוב", אומר לו המשיב (בטון ציני, כך על-פי מתמלל השיחה), תוך ציון שמו של המתלונן, כי: "ההוא עשה ככה וככה אין כסף היית אמור שיתלו אותו...בעיר שיתלו אותו" ולאחר שב.ס. משיב: "לאחר שיחזיר את החוב" אומר המשיב: "לא נשמה, החוב שמגיע לי הוכנס לתוך החבילה. מה אתה חושב? אני אמרתי לי מגיע מיליון שקל".

69. כשנדרש המשיב לאמירות אלו שמר על זכות השתיקה, כפי שעשה גם בנוגע לכל שנשאל, למעט בהודעתו הראשונה. שם, יוער, כי הזכיר את מערכת היחסים עם המתלונן, אך לא ציין כי זה חייב לו סכום כלשהו. גם ב.ס. שעל חלק מהשאלות שהופנו אליו ענה עניינית, מסר שאין לו מושג מהי החבילה ומהו החוב, חוסר ידע שלא הופגן מטעמו "בזמן אמת", במהלך השיחה (שם, ש' 143-144).

70. משיחה זו ניתן להבין כי המשיב מדבר על חוב, הקשור למתלונן, שטרם שולם לו, וחלקו של המשיב, מיליון שקל הוא בעסקת החבילה. הסבר מטעמם של המשיב ו-ב.ס. לא נמסר, ומנגד, דברים אלה מתיישבים עם גרסת המתלונן ו-א.ז., בנוגע לחוב המתלונן למשיב הנוסף, אשר נכרך על ידי המשיב כחלק מחובו של המתלונן, לו עצמו.

בדיקת הפוליגרף

71. המשיב נבדק גם הוא בבדיקת פוליגרף, השלישית במספר, וכפי שצינו לעיל, כי ההתרשמות של מבצעי הבדיקות היתה כי מדובר בסמים. המשיב נשאל שתי שאלות: "האם מסרת למישהו מידע על הסחורה שנמצאת במחסן של אברהם", והשניה: "האם קבלת כסף או שאתה אמור לקבל כסף תמורת הסחורה שנגנבה מהמחסן"; על שתיהן השיב בשלילה. ממצאי הבדיקה מעלים כי לגבי השאלה הראשונה לא ניתן להגיע לממצאים; אשר לשניה, כי המשיב דובר אמת.

72. מעצם השאלות שנשאל, עולה כי המשיב מודע לטיב "הסחורה" אליה נדרש להתייחס. לקיחת חלק בבדיקה זו, כשלעצמה, מלמדת על קשר של ממש לאירועים, שכאמור, על פי גרסת א.ז. והמתלונן, עניינם גניבת הסמים. אכן, נטען במהלך הדיון, כי "הבדיקות נעשה לכל מי שידע שיש שם מחסן", אך הלכה למעשה מצביעות הראיות כי הבדיקות נערכו רק למתלונן, ל-א.ת. ולמשיב (ולא, למשל, לבני משפחת דבוש או לסעדון, שעזב את ישראל כחודש לאחר מכן, ואף ייתכן שנכח, כך לדברי א.ז., באחד ממפגשי הבוררות: ראו מסמך מסומן 66, סוף עמ' 28). המשיב לא מסר הסבר במהלך חקירותיו לקשר למחסן, אך הגרסה שעלה במהלך הדיון, לפיה שימש כמעין מתווך שקישר בין סעדון לדבוש אינה מצדיקה בדיקה במכונת אמת, בדיקה שנערכה רק לבודדים, ודאי כאשר התייחס היה נקודתי והתרחש חודשים רבים לפני "גניבת הסחורה".

גרסאות המשיב - סתירות מהותיות ושמירה לרוב על זכות השתיקה

73. המשיב שמר על זכות השתיקה בכל גרסאותיו, למעט הראשונה. בשלוש הודעותיו האחרונות שמר על זכות השתיקה באופן גורף. כידוע: "בהעדר טעמים סבירים ואמינים באשר להחלטה לשמור על זכות השתיקה, תהווה שתיקתו של נאשם משום ראיה המחזקת את יתר הראיות 'הפוזיטיביות' הקיימות נגדו, ובכלל זה מדובר גם בחיזוק לראיות הנסיביות הפועלות לחובתו" (ראו: ע"פ 8823/14 שבתאי נ' מדינת ישראל, פסקה 29 (01.07.2014)).

74. בא כוחו של המשיב מסר כי השתיקה באה בעקבות אי מתן אפשרות להיוועץ, אלא שהדברים אינם עולים בקנה אחד עם העובדה כי המשיב נועץ בעורך דינו בשלוש מתוך ארבע הודעותיו (בחקירתו מיום 16.4.2020 עולה כי הדבר לא התאפשרה תקשורת במכשיר ניח בשל מגיפת הקורונה; ראו שם, ש' 23-25). לפיכך, קיים סיכוי סביר, כי לא ימצא בפי המשיב הסבר "סביר ואמין" לאי מתן מענה לשאלות שהופנו אליו, וגרסתו העתידית, ככל שתובא, היא כבושה ומשקלה חסר.

75. בחקירתו הראשונה, ביום מעצרו, 6.4.2020, ענה המשיב לשאלות החוקרים, אך בדבריו נמצאו, לכאורה, סתירות של ממש בנושאים מהותיים. המשיב הכחיש הכרות עם וינשטיין (שם, ש' 104-101; 179-178) וטען שאת נאור סוכר הוא מכיר "רק בשם", ואולי פגשו "מפגש אקראי" (שם, ש' 189-180). כן טען המשיב, כי בדיקת הפוליגרף אחרונה שעבר הייתה לפני למעלה מ-3 שנים (תחילת גיליון 8) וכי שמו של א.ז. אינו מוכר לו (שם, ש' 219-218), וכך גם שמותיהם של דבוש וסעדון (שם, ש' 247-244). כאשר הוצגו למשיב הסרטונים ממשד המתלונן אמר כי אינו יודע מה עשה שם (ש' 310-308). המשיב אף טען כי המתלונן הגיע אליו "לשיחת חולין כזו" לביתו, למטרת השבת הטרקטורון (שם, ש' 145-14). כל האמור לעיל נסתר בהודעות המתלונן וא.ז., כמו גם בראיות אובייקטיביות כגון האזנת הסתר וצילומי משרד המתלונן.

76. המשיב הכחיש קשר עם דמויות מרכזיות בפרשה, לרבות המשיב הנוסף וא.ז., סעדון - שנטען כי תיווך עבורו בעסקת השכירות אל מול דבוש, שגם אותו, כך טען, אינו מכיר. המשיב ניסה לשוות נופך אחר למפגש עם המתלונן לאחר כניסתו למשרדו, ואת בדיקת הפוליגרף שעבר בהקשר גניבת הסחורה - הכחיש. מדובר בנושאים מהותיים, בליבת העניין, אשר מוכחים בראיות חיצוניות, חלקן אובייקטיביות, ומחזקים את החשדות המיוחסים למשיב. ככל שאכן יתגלו כשקרים, במהלך שמיעת הראיות במשפט, יש בכך על מנת לחזק את ראיות התביעה ואף לשמש כסיוע (ראו: ע"פ 2544/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (7.2.2019); רע"פ 7153/99 אלגד נ' מדינת ישראל (5) (729)).

סיכום עד כאן:

77. כפי שפורט לעיל, קיימת תשתית ראייתית המצביעה על כך שלאחר חתימת השכירות עם סעדון גודלו במחסן סמים. הראיות מצביעות על שותפות המשיב בעבירת גידול הסמים ונובעות מהנתונים הבאים.

המשיב התעניין במחסן אל מול המתלונן בטענה כי הוא מעוניין בשיווק ביצים; מנגד - אין כל אינדיקציה כי היה מעורב בפועל בשיווק סחורה מסוג זה.

המשיב פעל לקשר בין סעדון לדבוש. סעדון הוא החתום על חוזה השכירות, אך עקבותיו נעלמו. ושוב נעיר, כי ככלל, יש להניח כי מעורבים בגידול סמים בהיקף זה נשמרים מלמסור פרטיהם בחוזה השכירות אותו קל לאתר ביום פקודה. מעבר לכך, קשה לקבל כי מעורבותו של המשיב בשכירת מחסן בו גודלו סמים בכמות כזו, נעשתה מבלי שיהיה מעורב מהותית בסוד הדברים, בבחינת "הילכו יחד שניים וגו'".

המשיב הבהיר לדבוש כי הוא הערב והוא האחראי על הכל. במהלך התקופה ראה דבוש במשיב ערב לחתימת סעדון ואחראי על המקום ולדבריו: "כל הזמן היו לי מלא שיחות איתו על המחסן, אמרתי לו אתה ערב ואתה אחראי על המחסן"; "יותם יודע דברים שאני לא יודע עליהם בכלל" וכן עולה מדבריו כי בא בטענות כלפי המשיב עקב "הבלגן" שהיה קשור למחסן. ניסיונם של דבוש והמשיב להסוות קשר זה מדבר בעד עצמו ומצביע על טיבו ומחזק המסקנה בדבר מעורבותו של המשיב.

המשיב הנוסף מתייחס אליו, באזני המתלונן, כאל "שותף".

א.ז, המעורה היטב בפרטי האירוע והסכסוך, ומקיים קשר רציף עם סוכר, מציין כי המשיב היה אחראי על עניין הסמים, אך לא מעורב בסחיטה, וכי הוא זה שהעביר את המידע אודות המתלונן לסוכר (לדבריו תימוכין בדברי דבוש לגבי המחסן ובעולה משיחות האזנת הסתר בנוגע לבירור המידע אודות המתלונן).

המשיב נכנס למשרד המתלונן, יחד עם מקורב לסוכר, שם צפה בסרטוני האבטחה, ומסר למתלונן כי הדבר נעשה לשם בדיקת מעורבות בגניבת הסמים.

המשיב נשמע משוחח עם חברו ב.ס על חוב בסך מיליון ₪, ומהקשר הדברים והדבקם, ניתן להבין כי מקור החוב הוא המתלונן; כי החוב קשור בעובדה כי "לא מניחים למתלונן", וכי מדובר ב-"חבילה" שחובו של המשיב כלול בתוכה. כיוון שהמתלונן נחשד בגניבת הסמים, ונדרש לשלם למשיב הנוסף, ניתן להבין כי גם הסכום שננקב על ידי המשיב, מיליון ₪, קשור לעניין זה (הסבר חלופי - לא ניתן על ידי המשיב או ב.ס, שותפו לשיחה).

המשיב עובר בדיקת פוליגרף, אותה עברו רק המתלונן וא.ת, בנוגע לגניבת הסמים.

לאחר פתיחת החקירה, מעדכן דבוש את המשיב בשאלות שהופנו אליו, במסירת מסמכי השכירות ונדבר עימו בנוגע לאופן בו יש להתנהל אל מול המשטרה. משיחה 153, הוכח כי המשיב ידע על טענת דבוש בנוגע לפניית עבריינים ממוצא ערבי בקשר למחסן.

המשיב מגלה מחד, התעניינות רבה במקום המצאו של המתלונן, לרבות עריכת בירור באמצעות אחרים (דבוש ו-ב.ס) וכאמור, לדברי א.ז, הוא זה שהעביר את המידע הנדרש לשם פעולת הסחיטה (ראו גם סעיף 24 לעובדות האיטום השני).

מנגד, לא למיותר לציין, הוא אינו מפגין כל אמפטיה לצרות הקשות המתרגשות על ראשו של המתלונן (כפי שעשה למשל ב.ס), על אף קשר ממושך, שרובו התאפיין ביחסים טובים (המתלונן השאיל למשיב טרקטורון עבור ילדו ימים בודדים לפני הגעת האופנועים לביתו).

לא רק שלא נמסר כל מענה מפי המשיב בנוגע לשאלות שהופנו אליו בקשר לעבירות הסמים, נתגלו סתירות של ממש בדבריו בנוגע להיכרותו עם הדמויות המרכזיות בפרשה, ולעניינים מהותיים אחרים, כפי שפורט לעיל.

סוף דבר

78. המשיב פעל לשכירת המחסן, באמצעות אחר. בתקופת השכירות עמד מול דבוש, שראה בו אחראי ושוחח עימו רבות על עניני המחסן. לאחר גניבת הסמים, פעל המשיב, בתיאום עם סוכר, לשם בירור אחריות המתלונן לכך, ואיומי המתלונן עליו הובילו את סוכר לאיים, בתגובה, על המשיב, תוך שהוא מתייחס אליו כאל שותפו. במהלך התקופה פעל המשיב לבירור אודות מיקומו של המתלונן ומדבריו בשיחה 317, עולה כי המתלונן חייב לו מיליון ₪, חוב הכרוך בחובות אחרים שחב המתלונן.

79. מצרף הנתונים שלעיל מלמד כי חלקו של המשיב באירועים אינו מתמצה בהפגשת דבוש וסעדון בלבד, וכפי שציין הוא עצמו באזני דבוש הוא לא רק ערב אל מול סעדון אלא גם "אחראי להכל". הסבר למצבור הראיות- לא נמסר בחקירתו. המסקנה הלכאורית הנובעת מכל שפורט לעיל, היא כי המשיב, אינו רק בגדר מסייע ליתר המעורבים, אלא הוא שותף מהותי לעבירת גידול הסמים, המצוי במעגל הפנימי של מבצעי העבירה.

80. החלטתי זו עניינה קיומן של ראיות לכאורה. טיעון בעניין עילת המעצר וסוגיית החלופה - יישמע היום.

ניתנה היום, א' סיוון תש"פ, 24 מאי 2020, בהעדר הצדדים.